Р Е Ш Е Н И Е
№ 3149

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 3 състав,** в публично заседание на 14.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **218** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал. 4 Закона за Министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на И. К. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място] против заповед рег. № 04- 3150 от 06.12.2013 г. издадена от полицай от 04 РУП при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 63, ал.1 от ЗМВР жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон. В хода на съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. К..

Ответната страна – полицай от 04 РУП при СДВР, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство заповед за задържане рег. № 04- 3150 от 06.12.2013 г., издадена от Л. Л. – на длъжност ОР от 04 РУП при СДВР, жалбоподателят И. К. Т. е задържан за срок до 24 часа. Заповедта е издадена на основание чл. 63, ал. 1 от ЗМВР, като фактическо основание за издаването ѝ е посочено „ДП 2091/13 по описа на 04 РУП във връзка с чл. 195 от НК". Съгласно посоченото в заповедта Т. е задържан на 06.12.2013 г. в 13.05 ч. и е освободен на 07.12.2013 г. в 13.00 ч., което се установява и от приложено по делото извлечение от книга на задържани лица при 04 РУП – СДВР.

Видно от приложените по делото доказателства, при задържането му на 06.12.13 г. жалбоподателят е подписал декларация за запознаване с правата му и е декларирал, че желае адвокатска защита по негов избор и за негова сметка, няма здравословен проблем и не желае медицински преглед. Представен е и протокол за личен обиск на лицето от същата дата, подписан от задържания и от полицейския орган.

От представена по делото докладна записка от 09.01.2014 г. от началник на 03 група КП Л. до началника на 04 РУП – СДВР се установява, че досъдебно производство (ДП) № 2691/2013 г. по описа на 04 РУП СДВР е образувано срещу неизвестни извършители за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4 вр. чл. 194, ал. 1 от НК за това, че за времето от 12,30 ч. до 14,10 часа на 29.11.2013 г. в [населено място], ул. Кораб планина, чрез използване на специално техническо средство са проникнали в жилище на посочения адрес и са извършили кражба на златни и сребърни бижута от владението на индивидуализирано физическо лице. В докладната записка е посочено, че въз основа на проведени ОИМ било установено, че извършители на деянието са лицата И. К. Т., К. Й. К. и К. Д. Н.. В докладната записка е посочено също, че на 05.12.2013 г. била получена информация по оперативен път, че трите лица подготвят извършването на нова кражба от жилище на следващия ден. В тази връзка на 06.12.2013 г. започнало наблюдение на лицата. Установено било по време на наблюдението, че трима, заедно с още едно неизвестно лице спират с автомобилите си пред бл. 309 в ж.к. Света Т.. И. Т. първоначално влиза сам във вх. Г на блока, а след това поотделно влизат К. Н. и четвъртото неизвестно лице.След около 30 минути тримата излизат и се качват в автомобилите си, като се оттеглят бързо от мястото. След това, И. Т. и К. били задържани в кв. Л.. При условията на неотложност били извършени претърсвания на автомобилите, ползвани от лицата, както на помещение, обитавано от Т.. Проверено било и помещение в кв. Л. до бл. 117. След проведените ОИМ и ПСД материалите били докладвани на 07.12.2013 г. в СРП на дежурен прокурор, който дал указания за провеждане на допълнителни ОИМ и ПСД.

От приетите по делото доказателства, събрани по досъдебно производство № 2691/2013 г. по описа на 04 РУП СДВР, пр.пр. № 45693/2013 г. по описа на Софийска районна прокуратура се установява следното:

На 06.12.2013 г. от И. Т. са снети писмени обяснения.

С постановление от 11.12.2013 г. на разследващ полицай при 04 РУП И. К. Т. е привлечен като обвиняем за престъпление от общ характер по чл. 195 от НК, за това, че за времето от 12,30 ч. до 14,15 часа на 29.11.2013 г. в [населено място], ул. Кораб планина, при условията на съучастие като извършител с К. Й. К. – извършител, чрез използване на неустановено техническо средство, проникнал в жилище и отнел чужди движими вещи - златни и сребърни бижута, от владението на индивидуализирано физическо лице, без негово съгласие.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена до съда в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената заповед за задържане е издадена от компетентен административен орган. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗМВР (в приложимата редакция) полицейски органи са органите на Главна дирекция "Национална полиция", дирекция "Миграция" и органите на съответните им звена в областните дирекции, Главна дирекция "Гранична полиция", на дирекция "Вътрешна сигурност", Специализирания отряд за борба с тероризма и звената "Общинска полиция". Следователно издателят е полицейски орган по смисъла на чл. 53, ал. 2 от ЗМВР като оперативен работник в 04 РУП на Столична дирекция на вътрешните работи.
Заповедта е издадена и в предвидената от закона писмена форма – чл. 63, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗМВР /ППЗМВР/.
Не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила при издаване на оспорената заповед, които да обосновават нейната отмяна. В нормата на чл. 63, ал. 2 ППЗМВР са изчерпателно изброени елементите, които трябва да съдържа заповедта за задържане на лица: името, длъжността и месторабота на служителя, издал заповедта; основанието за задържането; данни, идентифициращи задържаното лице; датата и часът на задържането; ограничаването на правата на лицето по чл. 64 ЗМВР, както и правото му: - да обжалва пред съда законността на задържането; - на адвокатска защита от момента на задържането; - на медицинска помощ; - на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане; - да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български гражданин; - да ползва преводач, в случай че не разбира български език. Така предвидените задължителни елементи се съдържат и в оспорения административния акт. Като правно основание за издаване на заповедта е посочен чл. 63, ал. 1 ЗМВР, а като фактическо основание – „ДП 2091/13 по описа на 04 РУП във връзка с чл. 195 от НК". В случая не посочването на конкретната хипотеза по чл. 63, ал. 1 ЗМВР не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което да опорочава заповедта. Посочените в акта фактически основания за задържането са ясни и конкретни, и обосновават извода, че актът е издаден при наличието на данни за извършено от лицето престъпление - при условията на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В заповедта е посочен както номерът на досъдебното производство във връзка, с което лицето е задържано така и правната квалификация на предполагаемото престъпление.
Настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена в съответствие материалния закон, като е съобразена и с целта, която законът преследва.
Съгласно чл. 62, ал. 1 ППЗМВР в случаите, определени от закон, полицейските органи имат право да задържат лица. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР предвижда полицейските органи да могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Нормата предполага към момента на издаване на заповедта да са налице данни, които да правят предположението за извършено престъпление вероятно основателно. Такива данни се съдържат в доказателствата приети по делото. В докладна записка от 09.01.2014 г. се съдържа подробно и конкретно описание на извършените оперативно издирвателни мероприятия, въз основа на които полицейските органи са установили наличието на данни за извършено престъпление от задържаното лице. Неоснователно е възражението на процесуалния представител на оспорващия по приемането на посочената докладна записка като доказателство по делото. Обстоятелството, че същата е съставена с оглед обжалването на заповедта за

задържане не представлява основание за неприемането й и за некредитиране на изложеното в нея. Следва да се посочи, че изложените в този документ данни не са оспорени от страната и не са опровергани по пътя на пълното и насрещно доказване. Такива данни се съдържат и в постановлението от 11.12.2013 г. на разследващ полицай при 04 РУП за привличане на И. Т. като обвиняем за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, пр. 2 и т. 7 от НК. Следва да се посочи, че при издаването на заповед на горепосоченото правно основание, не е необходимо да са налице доказателства за осъществено от задържаното лице престъпление, а само данни, обосноваващи предположение в посочения смисъл.

Задържането като принудителна административна мярка се предприема с цел започване на разследване срещу вероятния извършител на престъплението. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността лицето, за което има вероятност да е извършило престъпление, да се укрие и спрямо него да не може да бъде приведено в действие наказателно преследване. Също така, целта, която чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР преследва е да се даде възможност на органите на МВР да реализират законовите си правомощия, свързани с профилактиката, разкриването и разследването на престъпления. В настоящия случай, задържането на оспорващия е извършено във връзка с образувано досъдебно наказателно производство, в хода на което са проведени редица оперативно издирвателни мероприятия и процесуално - следствени действия, в т.ч. разпит на задържаното лице, привличане на жалбоподателя в качеството му на обвиняем и др. Задържаното лице е разпитано от разследващ полицай при СДВР, в рамките на 24-часовия срок по оспорената заповед за задържане. Следователно, в случая при наличието на данни за извършено престъпление, принудителната административна мярка приложена от административния орган, действащ в условията на оперативна самостоятелност е съобразена и с целта на закона.

Поради изложеното, оспорената заповед се явява законосъобразна, не са налице основания за отмяната и по чл. 146 т. 1 – т. 5 АПК, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. Т., ЕГН [ЕГН], против заповед рег. № 04- 3150 от 06.12.2013 г., издадена от полицай от 04 РУП при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: